

[Ludvig Christensen.]

et andet Flertal, ingen Ende er paa Forhandlingsvenligheden og skal paa, hvor overvejende dette høje Ting skal være — der bliver bare ikke noget ud af det. Befolkningens Flertal vil efterhaanden faa Øjnene op for, at det i det lange Løb ikke gaar an, og selv om det maaske kan være nogle Aar, er der Udsigt til et andet Flertal i dette høje Ting.

Socialministeren (Steincke): Udvalgets ærede Ordfører udtalte vendt mod mig, at jeg ikke havde Ret, naar jeg havde paa-staaet, at man ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse i 1927 uden at sætte andet i Stedet, og henviste i saa Henseende til de Bestræbelser, der var i Gang fra Regeringens Side den Gang for at faa oprettet Krisekasser. Ja, det er jo rigtigt, men den ærede Ordfører ved meget vel — og hvis han ikke ved det, kan han se det af sin ærede Kollega, fhv. Indenrigsminister Dr. Krag's Udtalelser —, at den Basis, der var givet for Oprettelse af Krisekasser, var alt for svag. Han ved meget vel, at Forholdene for Arbejdsløsheds-kasserne og for Arbejderne i de forløbne Aar paa Grund af den store Arbejdsløshed og Krisen var saa vanskelige, med saa taarnhøje Kontingenter, at det var umuligt at faa Arbejdsløsheds-kasserne ind i den store Risiko, som det vilde være at oprette Krisekasser. Nu har jeg foreslaaet at bygge videre paa det System, at imødekomme det Grundsyn, som Dr. Krag har gjort sig til Talsmand for gennem Lovgivningen fra 1927, at bygge videre paa dette Grundsyn gennem en yderligere Udbygning af Krisekassesystemet, og et Forslag herom foreligger i Folketinget. Den ærede Ordfører sagde, at han havde intet imod, at Sagen behandles i Folketinget. Nej, men han kan vel heller ikke have noget imod, at Folketinget maa have en vis Tid til at behandle et saa stort Spørgsmaal som Arbejdsløshedsforsikring og Krisekasser. Men hvad vil han gøre i Mellemtiden, indtil et saadant Forslag bliver vedtaget? Han vil altsaa henvise de arbejdsløse til Fattigvæsenet og Hjælpekasserne. Det er det, det foreliggende Lovforslag skulde sikre dem imod, men det gaar han imod, og saa maa man vel have Lov til at sige, at det er ikke andet end hen i Vejret, naar han henviser til det, der foreligger i Folketinget; det kan jo ikke hjælpe de arbejdsløse i indeværende Vinter. Jeg maa ganske slutte mig til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, naar han protesterer imod, at der fra Venstres

Side skulde have været nogen som helst Villighed til Forhandling om dette Forslag.

Den ærede Ordfører udtalte, at der var en saadan Villie, og begrundede sit Standpunkt med, at Venstre ikke vilde ind i en Forhandling om andre Principper end dem, de selv vilde bygge paa. Det kunde jeg forstaa, hvis Forholdet var det, at Venstre hidtil havde haft et bestemt Princip med Hensyn til Hjælpen til de arbejdsløse, men hvis man gaar tilbage gennem Aarene, vil man se alle mulige Principper, alle mulige Ordninger bragt i Anvendelse med Hensyn til Krisehjælp eller anden Hjælp til arbejdsløse. Jeg valgte saa en Fremgangsmaade her, som jeg, belært af Erfaringerne fra Forhandlingerne i 1928, maatte anse for anvendelig, men Venstre har ikke i mindste Maade villet forhandle om at gaa en anden Vej. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at vi kunde have bygget Forslaget op paa mange andre Maader, som det har været bygget op paa forskellig Maade i Aarens Løb, men Venstre har overhovedet ikke villet forhandle, jeg har overhovedet ikke været tilkaldt til Udvalget, og jeg har ikke hørt det allerfjerneste om, at Venstre vilde noget som helst andet end sable dette Forslag ned.

Tvede: Den højtærede Socialminister vilde afvise mine Tanker og mine Udtalelser med Hensyn til, hvad der var sagt ved Rigsdagens Aabning. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det Lovforslag, der nu foreligger, drejer sig om Hjælp til arbejdsløse. Jeg ved ikke, om Forslag til forøget Afsætning af dansk Produktion og dermed forøget Beskæftigelse for danske Arbejdere ikke ogsaa vilde have været en Hjælp til arbejdsløse?

Ordføreren (Stensballe): Den højtærede Minister udtalte, at i 1927—28 var det ikke blevet til noget med Krisekasserne, det var saa vanskeligt paa Grund af de taarnhøje Kontingenter og paa Grund af den store Arbejdsløshed, der var den Gang. Ja, men nu er Forholdet væsentlig anderledes, nu er Forholdet dette, at den store Arbejdsløshed, som blev skabt under den socialdemokratiske Regering i 1926, og som holdt sig en lang Tid derefter, er gaaet betydeligt ned, saa vi nu staar og i lange, lange Tider har staaet med en Arbejdsløshed, som kun er Halvparten eller noget mere, omkring 60 pCt., af, hvad den var i sin Tid under de vanskeligste Forhold. Der er derfor Mulighed for, at man kunde naa at skabe adskilligt flere Krisekasser